

For we require his name and her name

הא בעינן¹ שמו ושמה –

OVERVIEW

rules that a ס"ת cannot be used for גירושין and even if the husband paid the סופר to write the פרשה of גירושין for the purpose of divorcing his wife, nevertheless it will not be a valid גט since we require the husband's and wife's names in the גט. Our תוספות discusses the פסול of not writing the proper names in a גט.

anticipates the following question:

אף על גב דמתניתין דפרק הזורק (לקמן דף פ,א) דשינה שמו ושמה² –

Even though that regarding the משנה in פרק הזורק, where 'he changed his name and her name' (in the גט) the גמרא there -

מוקמינן לה דהאי הולד ממזר כרבי מאיר³ –

Establishes that which the משנה concludes (that if it was שמו ושמה) **the child is a ממזר**, this ruling is **according to ר"מ** –

משמע דלרבנן⁴ לא הוי בשינה שמו אלא פסולא דרבנן –

Indicating that according to the רבנן, the case of שינה שמו is **only פסול מדרבנן** –

ומדנקט שינה ולא נקט לא כתבו כלל משמע דבלא כתבו כלל כשר אפילו מדרבנן⁵ –

And since the משנה mentioned שינה, but it did not mention a case where no name was written at all, this indicates that where they did not write any name(s) at all in the גט is כשר even מדרבנן, so what is רב יוסף stating that the ס"ת is not a valid גט since there are no names, when from the גמרא later it appears that a גט without names is כשר even מדרבנן –

responds:

הא ליתא דעל כרחך לא כתבו כלל לרבי מאיר פסול מן התורה –

This is not so (that a גט without names is כשר), **for perforce according to ר"מ** if **they did not write the names at all it is פסול מן התורה** (not only מדרבנן) –

¹ In our גמרות the text reads שינה שמו ושמה. See רש"י ד"ה הא and הגהות הגר"א. See 'Thinking it over'.

² The משנה there (beginning on עט,ב) mentions many cases where the גט was not written properly (for instance he wrote the date of a שאינה הוגנת including this case of שינה שמו ושמה). In all the cases the משנה rules תצא מזה ומה מזה. meaning that even if the woman remarried after receiving one of these גיטין she must leave her new 'husband' and she cannot rejoin her original husband, and any children she has from either husband (after this improper divorce and 'marriage') are ממזרים.

³ See 'Appendix'.

⁴ See תוה"ר who deletes the word דלרבנן and reads: 'משמע דלא הוי בשינה שמו אלא פסולא דרבנן'. See also תוה"ר.

⁵ It is obvious that writing a false name in the גט is more שלא לשמה than writing no name at all.

דהא בעינן שיהא מוכיח מתוכו שהוא מגרש את אשתו ובלא כתבו כלל אין מוכיח⁶ –
Because it must be evident from the גט that he is divorcing his wife and if they did not write the names there is no evidence at all –

now resolves this issue:

אלא אומר רבינו יצחק דלא מיירי בשינה שמו ממש –
Rather, states the ר"י that the משנה is not discussing a case where he actually changed his name (he wrote a false name) -

דאם כן הוה ליה למינקט לא כתבו כלל דפסול לרבי מאיר –
For if indeed the משנה meant a false name, then the משנה should have rather mentioned the case where they did not write any names which is פסול according to ר"מ -

דמתניתין רבי מאיר כדאמרין התם⁷ דהוי רבותא טפי -
For that משנה is according to ר"מ as the גמרא states there, therefore instead of mentioning a case of a false name the משנה should have discussed a case of no name at all, which is a greater novelty (that it is פסול, than a false name), therefore we must conclude that שינה שמו does not mean a false name (for that is פסול מדאורייתא) -

אלא שינה שמו היינו שכתב שם דגליל ביהודה⁸ –
But rather שינה שמו means that he wrote the name that he is called in גליל, he wrote it in the גט that he was giving in יהודה (where he is not known by that name) -
והשתא קאמר הכא שפיר הא בעינן שמו ושמה וליכא –

And now רב יוסף rightfully states here, 'but we require that the שמו ושמה in the גט are to be the local names used here, and if it is lacking, the גט is פסול -

[וכל שכן] דבלא כתבו כלל הוא דפסול:

[So certainly] if they did not write any name at all, it is פסול.

SUMMARY

שינה שמו ושמה means he wrote של יהודה in גליל. If there are no names in the גט it is פסול מדאורייתא according to ר"מ (and also if it is a false name).

⁶ ר"מ is of the opinion that עדי חתימה כרתי, the גט (not the מסירה), therefore it is necessary that it be evident from the גט (which the ע"ה signed) who is divorcing whom. If there are no names in the גט (even though the עדי מסירה saw the transfer of the גט) it is פסול since it is not מוכח מתוכו. See on תוספות ב, ד"ה ורבנן.

⁷ Granted that the case of שינה שמו ושמה is also according to the רבנן, but it is certainly also according to ר"מ. The גמרא states there that ר"מ regarding מודים חכמים לר"מ, indicating that basically it is the view of ר"מ and the חכמים also agree in this case.

⁸ This obviously is a רבותא טפי (that it is פסול) than writing no name, for here he actually wrote his real name (albeit in גליל), and nevertheless it is פסול.

THINKING IT OVER

Is שינה in our תוספות גורס שינה שמו ושמה⁹ or he omits the word שינה?¹⁰

APPENDIX

The גמרא there actually states אמר ר"א אמר ר"ה אמר רב זו דברי ר"מ (referring to the other cases of the משנה such as כתב לשם מלכות שאינה הוגנת, etc.), אבל חכמים אומרים, ומודים חכמים לר"מ שאם שינה שמו ושמה וכו' (in the aforementioned cases), הולד כשר הולד. This seemingly contradicts entirely that which תוספות is stating that הולד ממזר. This is (only) according to ר"מ by שמו ושמה.

Many commentaries¹¹ explain תוספות in the following manner; all the פסולים in that כל (besides שמו ושמה) are according to ר"מ only, because he maintains כל המשנה ממטבע¹². This indicates that this rule of כל המשנה ממטבע (מדאורייתא), as the expression of מדרבנן (but not מדאורייתא) is only מדרבנן. It therefore appears that when the גמרא states regarding ממוזר, הולד ממזר, that ר"מ מודה חכמים שמו ושמה, this means it is a ממוזר, ר"מ מודה חכמים (for in this case [as opposed to the others] the חכמים are מדרבנן) who always maintains [מדרבנן] (הולד ממזר). In conclusion both ר"מ and the חכמים agree that by שמו ושמה the ולד is a ממוזר only; indicating that in a case of no name at all (which is less לשמה) there is not even a פסול דרבנן.

אף על גב דמתניתין דפרק הזורק דשינה תוספות writes: שמו ושמה מוקמינן לה דהאי הולד ממזר כרבי מאיר משנה (which includes other cases as well), but not (only) to the specific case of שמו ושמה; for (even though the entire rest of the משנה is only according to ר"מ, nevertheless) the case of שמו ושמה is both according to ר"מ and the חכמים.

⁹ See footnote # 1.

¹⁰ See נח"מ.

¹¹ (מהרש"א et al (except for the מהר"ם, מהר"ם ש"ף).

¹² See the גמרא there on פ,א which states והולד ממזר כל וכו'.